Р Е Ш Е Н И Е
№ 46049

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 42 състав,** в публично заседание на 11.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **13411** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. М. М., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., срещу Решение № 244Х/30.09.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което е отхвърлена като недопустима последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-2554/02.09.2026 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е немотивирано и постановено в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода, че последваща му молба е недопустима за производство по предоставяне не международна закрила. Настоява, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение в държавата му по произход. Оплаква се, че административният орган не е извършил задълбочена преценка на изложените факти и индивидуална преценка на риска. Твърди, че непровеждането на интервю с него представлява съществено процесуално нарушение. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателя по общия ред в производство за международна закрила. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв.Г., която поддържа жалбата, моли за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за разглеждане на молбата по общия ред.

Ответникът – Интервюиращ орган при ДАБ, в с.з. не изпраща представител, но чрез юк.Р. е подал писмена защита, с която оспорва жалбата, взема становище за нейната неоснователност и моли тя да бъде отхвърлена.
Съдът намира за установено от фактическа страна следното:
От Докладна записка рег.№ 4429р-5240/15.05.2026 г. (л.56), изготвена от командир на Граничен патрулен кораб 524, старши на гранично-полицейски наряд "Патрул", се установява, че на 15.05.2026 г. корабът е застъпил на дежурство в патрулен участък №503. По време на изпълнение на наряда е получена информация от ЛКЦ С. за цел, движеща се със скорост 7 възела и не отговаряща на повикванията. Корабът се е насочил за опознаване на целта, която е установена като рибарска лодка със сини бордове и надстройка с турски флаг без име и номера, наблюдавани са лица на борда. Вероятен профил - мигрантска лодка. Получено е разпореждане от ОД на РДГП-Б. да се установим откъде идва и накъде отива лодката, каква е националността им. След спускане на вода на корабната лодка с проверяваща група, лицата в лодката са установени като чужди граждани, сред които и жалбоподателят. Установено е, че чужденците пътуват за Румъния и няма да се връщат в Т.. Плавателният съд е задържан със Заповед за задържане на плавателен съд рег.№ 4429р-81/15.05.2026 г., а лодката е конвоирана до пристанище Ц.. Лицата са предадени на служители на ГПУ-Ц. за по-нататъшни действия.
Въз основа на данните от докладна записка Началникът на ГПУ-Ц. е издал Заповед рег.№ 4432ПАМ-20/16.05.2026 г. (л.54), с която на жалбоподателя А. М. е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страна по произход-Е.".
За първи път А. М. М. е поискал закрила с молба вх.№ 105450-1823/28.05.2026 г. на Дирекция "Миграция" в МВР, по която е постановено Решение № УПХ-261/12.06.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ. Със същото отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна. Решението е обжалвано пред Административен съд-Хасково, който с Решение № 3140 от 20.07.2026 г. по адм.дело № 776/2026 г. е отхвърлил жалбата. Съдебният акт е влязъл в сила на същата дата.
По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е потвърдил регистрационните си данни, както и имената си като А. М. М.. Посочил е, че няма документи, свързани със случая, които желае да представи, както и че има лична карта, която е в Е., а националният му паспорт се намира в Т.. Относно личното си положение кандидатът е заявил, че преди да напусне родната си страна, е живял с баща си и жената на баща си. Посочил е, че няма роднини в други страни от ЕС. Египетският гражданин е споделил, че е напуснал страната си нелегално през март 2026 г., пътувал е от Е. до С. с кола, от С. до Т. със самолет, а от Т. до Б. с параход. В С. е останал около една седмица, а в Т. - около два месеца. При нелегалното му влизане в Б. по море целта му е била Румъния, но българските власти ги видели, свалили ги от кораба и ги задържали. При излагане на причините за напускане на държавата си по произход кандидатът е заявил, че е напуснал Е., защото щял да бъде арестуван и затворен, както се случило с неговия брат. Посочил е, че брат му бил затворен по политически причини, защото си казвал свободно мнението. Заявил е още, че не иска да служи в армията, защото ще го затворят, както и че в неговата държава всичко е много трудно, животът е много скъп и няма справедливост. На изричен въпрос дали, освен това, което вече е казал, има други причини, поради които е напуснал родната си страна, кандидатът е отговорил, че няма друга причина. На въпрос какво мисли, че може да му се случи при евентуално завръщане в родната му страна, кандидатът е заявил, че ако се върне, ще го затворят в затвора, защото брат му е противник на държавата, както и баща му. Според него властите го смятат и него за противник на властта в страната, щом е от това семейство. На зададени последващи конкретни въпроси кандидатът е заявил, че не е имал

проблеми с официалната власт в страната си, не е членувал в политическа партия или организация, не е бил член на въоръжена групировка, няма отправена лично към него заплаха в Е., върху него лично не е оказвано насилие, не е имал проблеми въз основа на етническата си принадлежност в родната си страна, не е имал проблеми въз основа на религията си, не е бил осъждан или обвиняван в престъпление и не е бил арестуван в родната си страна или в друга държава.
На 10.09.2026 г. е подадена последващата молба за предоставяне на международна закрила, в която молителят е посочил, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение в държавата му на произход. Посочил е, че се страхува да се завърне в държавата си по произход и желае последващата молба да бъде допусната до разглеждане, като бъде извършена индивидуална преценка на изложените факти, представените доказателства и актуалната информация за държавата на произход. Представил е копие от телеграма № 193684/23.08.2018 г., копие от документ от прокуратурата относно обвинението срещу баща му, копие от съдебен акт от 26.01.2019 г., копие от документ относно прекратяването на служебното правоотношение на баща му, становище от м.август 2026 г. от Ф. "Мисия криле" относно уязвимостта на семейството му, медицински документ относно диабет тип I на брат му, материали относно задържането и положението на брат му, както и информация за страната му на произход.
С обжалваното Решение № 244Х/30.09.2026 г. интервюиращият орган, на основание чл.38, § 2 във вр.с чл.55, § 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета, е отхвърлил като недопустима последващата молба на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на чуждия гражданин, анализирал я е в светлината на актуалната обстановка в Е., като е изложил мотиви, обосноваващи крайния му извод, че молителят не сочи нови релевантни обстоятелства за своята бежанска история и за държавата си по произход.
По делото бяха приети следните писмени доказателства:
От ГПУ-Ц. беше представена Докладна записка рег.№ 4429р-5240/15.05.2026 г. относно налагане на ПАМ Връщане спрямо жалбоподателя и Заповед рег.№ 4432ПАМ-20/16.05.2026 г. за налагане на ПАМ Връщане.
От ответника беше представена справка за актуалната обществено- политическа обстановка в Е. към м.ноември 2026 г.
При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:
Оспореното решение е връчено на молителя на 06.10.2026 г., а жалбата е подадена на 13.10.2026 г. чрез ССЕВ, от надлежно упълномощен адвокат (пълномощно на л.19) и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Т. В. - мл.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-419/12.06.2026 г., в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок.
Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.
Производството е по реда на чл.76б ЗУБ и по реда на член 55, § 3 и § 4 във вр.с чл.38, § 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от А. М. М. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ и по чл.3, § 19 от Регламент (ЕС) 2024/1348, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

Нормата на чл.76б ЗУБ регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС, в чл.38 § 2 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно този нормативен текст решаващият орган отхвърля дадена молба като недопустима, ако молбата е последваща молба, когато няма или не са били представени от кандидата нови относими елементи, посочени в чл.55, § 3 и 5, свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1347 или свързани с основанието за недопустимост, приложено по-рано. На свой ред разпоредбите на чл.55 от Регламента последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а) значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент (ЕС) 2024/1347; или б) се отнасят до вече приложено основание за недопустимост, когато предходната молба е била отхвърлена като недопустима (§ 3). Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения или лично интервю в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II. По-специално личното интервю може да не се проведе, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови елементи съгласно § 3 (§ 4). Представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с чл.41 без разглеждане на основателността (§ 5).

Разпоредбите въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Преди разглеждането по същество се извършва преценка относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. Законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

Съдът намира, че в случая административният орган не е нарушил цитираните по-горе норми, тъй като в тях не се съдържат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Тяхната доказателствена сила и относимост е подложена на анализ, но именно в контекста на изследване критериите за допустимост на последващата молба.

Съгласно трайната практика на Съда на Европейския съюз (решение от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20, XY; решение от 10 юни 2021 г. по дело C-921/19, LH; решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22, SN и LN; решение от 8 февруари 2024 г. по дело C-216/22) проверката за допустимост на последваща молба протича на два последователни етапа: първо, установява се дали са налице "нови елементи или факти" (фактически, доказателствени или правни), които не са били изследвани при постановяване на предходното окончателно решение; второ, преценява се дали тези нови елементи са от съществено значение, т.е. дали увеличават в значителна степен

вероятността кандидатът да бъде признат за лице, ползващо се с международна закрила.
В разглеждания случай пред интервюиращия орган жалбоподателят е представил нови доказателства, като Съдът следва да даде отговор дали правилно органът ги е преценил като неотговарящи на изискването за "нови относими елементи".
Последващата молба за закрила е обоснована с обстоятелства, свързани със страх чужденецът да се завърне в държавата си по произход.
Приложимата разпоредба на Член 38, § 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348 предвижда, че решаващият орган отхвърля дадената молба като недопустима, ако молбата е последна молба, когато няма или не са били представени от кандидата нови съпоставими елементи, посочени в чл.55, § 3 и 5, се отнася за разглеждане на въпроса дали кандидатите отговарят на условията за предоставяне на международно закрила в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1347 или при необходимост с основание за недопустимост, приложено по-рано. Представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Когато кандидатът представи или възникне нови елементи, основателността на молбата се разглежда допълнително, освен в случаите, когато молбата може да се счита за недопустима на друго основание. Когато кандидатът не е представен или не са се появили нови елементи, молбата се отхвърля като недопустима.
При това положение следва да се прецени за кандидата са възникнали нови елементи, както и дали те могат да се считат за нови.
Интервюиращият орган е разпределил представените от египетския гражданин документи на няколко групи:
На първо място органът е поставил тези, свързани с неговия баща М. А..
Съдът констатира, че във всеки един от представените документи този човек е представен с различни имена, както ще се види непосредствено по-долу:
Административният орган правилно е приел, че представената телеграма, адресирана до главния прокурор на Факус, се отнася до твърдяното задържане на бащата на кандидата М. А. М. А. и съдържа твърдения на съпругата му относно обстоятелствата по задържането. Поради това в документа се съдържат писмени свидетелски показания, които са недопустими в българския процесуален закон и правилно органът не е ценил същия.
Представеното Удостоверение от Международния съд по наказателно дело № 275/2018 г. за тежко престъпление визира присъда, за която се твърди да е срещу бащата на кандидата, във връзка с обвинение за присъединяване към терористичната група "Мюсюлмански братя". В него подсъдимият фигурира веднъж като Карир А.-М. М. А.-Х., и втори път като М. А. М. М. А. Х., поради което от една страна не става ясно дали се отнася за едно и също лице, а от друга страна не може еднозначно да се приеме, че лицето е именно бащата на жалбоподателя, доколкото последният се е представил с имената А. М. М., като ги е потвърдил изрично на проведеното интервю. Жалбоподателят носи име М., а е логично той да носи бащиното име М., а не М.. Наред с това не е ясно как е възможно наказателно дело от 2018 г. (година на образуване на делото), да е препращано към Държавния наказателен съд, на 22.10.2017 г., като датата предхожда образуването на делото с два месеца. При това положение възниква съмнение в достоверността на представения документ и също с основание той не е бил ценен в административното производство.
Представено е удостоверение без дата, издадено от Дирекцията по образованието на Източната провинция, като е посочено, че относно М. А. М. М. А. Х., във връзка с присъда по дело № Хала, която присъда е изпълнена от 24.08.2024 до 24.2.2019, дирекцията е решила да премахне името на г-н Ал-М. от служба съгласно причините и данните, обяснени по-горе. Прави впечатление обстоятелството, че номерът на делото не е посочен, а вписаното име Хала не кореспондира с нито едно от имената на подсъдимия, коментирани по-горе. Още повече, в удостоверението се визира решение на дирекцията да премахне името на г-н Ал-М. от служба, а въпросното лице Ал-М. няма данни да е в каквато и да било родствена връзка с

жалбоподателя. За този документ важи казаното по-горе относно разминаването в имената на жалбоподателя и неговия баща.
Следващият документ е писмо без дата, издадено от Образователната администрация Б. ал-А. и адресирано до Министерството на образованието, като е посочено, че служебното правоотношение на М. А.-М. М. А.-А., за който се сочи да е бащата на кандидата, е прекратено, упоменато е и неговото задържане на 20.08.2018 г. Анализът на документа налага извода, че в него не се сочи по кое дело е осъждането, не е индивидуализирана по никакъв начин произнесената присъда и какво наказание е наложено. Наред с това фигуриращото в документа име М. А.-М. М. А.-А., за който се сочи да е бащата на кандидата, няма нищо общо с имената в присъдата, коментирана по-горе, нито пък с имената на жалбоподателя
На второ място органът е поставил документите, свързани с брата на жалбоподателя.
Представена е публикация на Центъра за права на човека "Ал Ш.", съдържаща информация относно А. Р. М. А. М. А. Х.. В същата се сочи, че той е изложен на риск от ампутация на крака поради тежки мъчения по време на двумесечното му насилствено изчезване и умишлено медицинско пренебрегване в мястото му на задържане в затвора Ал-А.. Допълва се, че той е представен пред Върховната прокуратура на държавната сигурност по дело № 725/2018 г. по обвинение в присъединяване към ИДИЛ, след като се е явил в Първо полицейско управление Ш. Ел-Х. в края на май, а след това е преместен в скандалния затвор "С." при нечовешки условия. Публикационният характер на материала налага извода, че съдържащата се в него информация представлява преразказ на сведения, в по-голямата си част препредадени от семейството, с което разкрива белезите на писмени свидетелски показания, които, както се изясни по-горе, са недопустими в българския процесуален закон.
Представен е документ от Специализиран медицински съвет от 20.12.2017 г. относно здравословното състояние на А. Р. М. А. М., в който е посочено заболяване - захарен диабет тип I, с инсулиново лечение, без усложнения. Представена е и препоръка за продължаващо лечение, включително 180-дневно амбулаторно лечение. Този документ е с дата, която предхожда задържането на лицето и настаняването му в място за лишаване от свобода, поради което правилно е приет от интервюиращия орган за неотносим към историята на жалбоподателя.
На трето място органът е поставил документ, свързан със семейството на жалбоподателя.
Представено е становище на Ф. "Мисия криле", изготвено през август 2026 г., относно уязвимостта на кандидата и неговото семейство. В заключението е посочено, че са налице сериозни основания случаят на семейството да бъде разгледан с повишено внимание, предвид наличието на показатели за уязвимост и преживяно насилие. При внимателен прочит на становището Съдът констатира, че същият изпълнява функциите на социален доклад, но такъв се представя само за случаите на подадени молби за закрила от непълнолетни лица - на основание чл.15, ал.7 във вр.с ал.1 от Закона за закрила на детето административният орган уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето с цел неин представител да изрази становище, а при невъзможност – да предостави доклад. Поставеният за разглеждане случай не е такъв. Наред с това в становището С. С. е посочена като съпруга и майка, което не намира опора във фактите по делото, доколкото кандидатът е заявил, че баща му има втори брак - със С. С., и не е посочил да има родствена връзка с нея. Освен това въпросното становище също представлява преразказ на факти, с което разкрива белезите на писмени свидетелски показания, за които Съдът изложи мотиви, че са недопустими в българския процесуален закон.
Съдът констатира, че в АССГ е образувано адм.дело № 10095/2026 г., по което бащата М. А., гражданин на Е., [дата на раждане] , е оспорил Заповед № 4379ПАМ-99/28.07.2026 г., издадена от Началника на ГПУ-К., с която му е наложена ПАМ "настаняване в СДВНЧ" към Дирекция "Миграция" в МВР. По това дело М. А. е бил изслушан в с.з. с помощта на преводач, като е заявил, че е влязъл е в Б. със съпругата си и сина си, като от Т. е пътувал с кораб за Румъния, но българските граничари ги хванали. Така заявеното противоречи на сведението, което настоящият жалбоподател е споделил на интервюто от 02.06.2026 г. – че е пътувал сам и при това обстоятелство е станало залавянето му от българските гранични власти, същото описано и в докладната записка на командира на патрулния кораб.
При това положение Съдът намира, че не следва да се кредитират с високо доверие изявленията на кандидати за международна закрила, които имат склонност да дават разнопосочни и противоречиви сведения за бежанската си история.

Съдът намира за правилен извода на интервюиращия орган, че заявените в последващата молба обстоятелства, свързани със задържането и наказателното преследване на бащата и брата на кандидата, по същество са били изложени от него в рамките на предходното производство и са били предмет на преценка при постановяване на предходното решение, поради което са преклудирани. Нещо повече: законосъобразността на предходното решение е установена с влязъл в сила съдебен акт. Недопустимо е въз основа на преклудирани вече твърдения, жалбоподателят да се домогва да обоснове допустимост на производство по общия ред. Ето защо на първия спорен въпрос – дали за кандидата са възникнали нови елементи, правилно е даден отрицателен отговор.
Процедурата по подаване на последващата молба съгласно ЗУБ не следва да се превръща в средство за незачитане на силата на присъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.
В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ от предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.
Приложените документи към молбата съдържат допълнителни данни относно вече заявени факти. Не се сочат причини, стоящи извън волята на жалбоподателя, поради които той не е могъл да ги набави своевременно, а те могат да се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Поради това и на втория спорен въпрос – дали заявените от кандидата елементи могат да се считат за нови, също така правилно е даден отрицателен отговор.
В. е и другият извод на органа - че представените документи се отнасят до обстоятелства, свързани с бащата и брата на кандидата (с направените по-горе резерви от Съда), а не съдържат данни за нови конкретни действия или обстоятелства, настъпили спрямо *самия кандидат*. Тъй като той е пълнолетен, за относими към неговата бежанска история следва да се приемат само посегателства, извършени спрямо самия него, а такива по делото не се установяват.
На четвърто място органът е поставил документ, свързан със страната на произход на жалбоподателя.
Представена е актуална информация за Е., изготвена от Център за правна помощ "Глас в Б.". В материала са изложени данни за обществено-политическата и правозащитната обстановка в страната. Според Х. Р. У. властите арестуват хора - и дори арестуват отново някои - почти ежедневно, тъй като службите за сигурност се насочват към най-малките форми на политическо несъгласие или социално несъответствие, от журналисти, които си вършат работата, и активисти за правата на човека, организиращи се, до жени, танцуващи в TikTok. Гражданското пространство остава силно ограничено, тъй като независимите организации, действащи съгласно драконовски закони, се сблъскват с продължаващ тормоз от страна на силите за сигурност и съдебната власт. Продължаващо е преследването срещу политически затворници и техните семейства. По данни на редица реномирани източници, дори след като бъдат освободени, политическите затворници в Е. остават изложени на сериозен институционален и съдебен тормоз, който включва последващи задържания, забрани за пътуване, професионални и финансови ограничения и др. нарушения на правата им, които възпрепятстват тяхната социална и политическа реинтеграция. А. И. остро критикува тези практики и подчертава, че властите ги използват като оръжие, за да наказват и заглушават бивши лишени от свобода защитници на правата на човека и активисти единствено за упражняване на човешките им права.
Обсъждайки тези информационни източници, Съдът намира, че от тях се установяват обстоятелства, даващи право на всяка суверенна държава да взема мерки спрямо лица, осъдени за връзки с терористични

организации и не може от тях да се черпят права за лица, които не са непосредствено, лично и пряко засегнати от посегателства. Точно такъв е настоящият случай. Обсъдена наред с представената от ответника справка от дирекция "Международна дейност и проекти" към ДАБ, от приложената с последващата молба справка не се установява чужденецът да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на кандидата.
Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22, органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила. При преценка и обсъждане на всички представени материали, интервюиращият орган не е установил нови относими елементи по смисъла на чл.55, § 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348, които значително да увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Това негово разбиране се споделя от съдебната инстанция на основание изложената подробна мотивировка по всяко едно от приложените писмени доказателства.
Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с обществено-политическата обстановка в Е..
Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07 съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.
В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на територия на Е. да е налице въоръжен конфликт, което да поражда сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, самия факт на присъствието си на територията на страната, се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.
Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предпоставя отхвърляне на жалбата против него.
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. М., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 244Х/30.09.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което е отхвърлена като недопустима последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-2554/02.09.2026 г.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: